

36. Łódzkie Spotkania Teatralne

Dobiega końca jeden z najważniejszych polskich festiwali teatru alternatywnego - 36. Łódzkie Spotkania Teatralne. Ostatni, XI Minifestiwal, odbędzie się w dniach 6-8 grudnia w Łódzkim Domu Kultury. Zapraszamy do zapoznania się z programem finałowym wydarzenia! Wstęp wolny!

XI MINIFESTIWAL dzień pierwszy

6.12.2013., godz. 18.00 TEATR PST (Łódź) Eugene Ionesco *Lekcja*
Łódzki Dom Kultury, ul. Traugutta 18, sala 323

6.12.2013 r., po spektaklu: 13 *Otwarte Spotkanie z Artystami*
prowadzenie: Paulina Ilska

6.12.2013 r., godz. 20.00 Stowarzyszenie Teatralne Chorea / Teatr Tańcas PRO (Łódź) Brzydal
Łódzki Dom Kultury, ul. Traugutta 18, sala kolumnowa

6.12.2013 r., po spektaklu: 14 *Otwarte Spotkanie z Artystami*
prowadzenie: Marcin Wartalski

XI MINIFESTIWAL dzień drugi

7.12.2013 r., godz. 18.00, KARBIDO (Wrocław) *Table Around Cage*
Łódzki Dom Kultury, ul. Traugutta 18, sala kolumnowa

7.12.2013 r., po spektaklu: 15 *Otwarte Spotkanie z Artystami* prowadzenie: Marcin Wartalski

XI MINIFESTIWAL dzień trzeci

8.12.2013 r., godz. 17.00 a3 TEATR (Kleszczele) *Plan Lekcji*
Łódzki Dom Kultury, ul. Traugutta 18, sala kolumnowa

8.12.2013 r., po spektaklu: 16 *Otwarte Spotkanie z Artystami*
prowadzenie: Paulina Ilska

O SPEKTAKLACH:

Lekcja

reżyseria: Przemysław Sowa

występują: Anna Bieżyńska, Kuba Lisiak, Zuzanna Zawadzka

czas trwania: 50 minut

Ile jest jeden i jeden? Nie wiem, panie profesorze! Nie mogę, panie profesorze! Lepiej by pan zrobił, gdyby pan nie zaczynał z panią od arytmetyki. Widzi pan, już się zaczyna, to objaw! Konflikt pokoleń? Głęboko skrywane wielkie namiętności? Czy może po prostu coś... absurdalnego? Nieustanna przepychanka między profesorem, uczennicą i służącą. Musicie to zobaczyć!!!

Biurko. Za biurkiem On: Wszechwładny Profesor-Wilkołak z marsową miną i w okularach. Po drugiej stronie: my-drżący ze strachu, niepewni swojej przyszłości. Jakże często śnią nam się takie koszmary jeszcze długo po ukończeniu szkoły. Aktorzy grający w „Lekcji” mają to prawie codziennie. Anna Bieżyńska, będąca w spektaklu uczennicą, jest tegoroczną maturzystką.

Z drugiej strony spróbujmy wcielić się w postać profesora, który codziennie widzi przed sobą szeroko otwarte, niewinne i nic nierozumiejące oczy. Ionesco znalazł takie sytuacje. Przez pewien czas był nauczycielem języka francuskiego w liceum. To pewnie wtedy powstała w nim myśl zemsty. Chociażby na papierze. Młodzi adepci sztuki teatralnej prowadzeni przez Przemka Sowę, bawią się niezłe słowem i sytuacją, zdając się wciągać w tę zabawę publiczność. Powoli, obserwując walkę między profesorem a uczennicą, zaczynamy sekundować uczestnikom pojedynku i chyba bardziej jednak profesorowi. Rozumiejąc jego szaleństwo, też mamy ochotę sięgnąć po jakieś narzędzie zbrodni. Na szczęście, dzięki świetnej grze aktorskiej, zamiast horroru, obserwujemy, co najwyżej owianą szczyptą czarnego humoru, groteskę.

Brzydal

Spektakl na motywach Charlesa Baudelaire'a, Isidore Lucien Ducasse

reżyseria: Magdalena Paszkiewicz, Janusz Adam Biedrzycki

choreografia: Adam Janusz Biedrzycki

scenografia, wizualizacje: Anna Świdorska, stroje: Anna Raczkowska

muzyka: Jakub Pałys, Milena Kranik

tancerze / aktorzy: Adrianna Binkowska, Michalina Pietrzak, Ewa Otomańska, Aleksandra Ziomek, Aleksandra Kacprzak, Żaneta Mrozik, Piotr Fraszynski, Damian Kukiałka, Janek Tarasiewicz, Tomek Kowalski, Marek Szczepański, Milena Kranik (muzyk), Jakub Pałys (muzyk)

czas trwania: 45 min

organizator projektu: Fabryka Sztuki w Łodzi

Czy jesteś, Piękno, z nieba czy też z piekła rodem?

Charles Baudelaire

Brzydal drzemie w każdym z nas... Tak czy nie? Ten spektakl nie jest akademickim dyskursem na temat *brzydoty*, ani nie ma ambicji jej definiowania. Jest wynikiem obserwacji skażenia, zbrukania, kontaminacji piękna i *brzydoty* w życiu codziennym. Spektakl wynika z krzywego zwierciadła mass mediów, które deformuje nam mózgi i mordy oraz wysysa z nas poczucie własnej wartości, w zamian oferując zastrzyk masowego plastyku. Kanony tworzące ludzką karykaturę to nasz współczesny teatr osobliwości, terapia szokowa kończąca się umieraniem wartości i wegetacją na własne życzenie. Niech buty Louis Vuitton, przedłużone rzęsy czy brak ręki nie determinują naszego postrzegania drugiego człowieka. Bo kto jest bez skazy niech...!!!

Projekt realizowany ze środków Urzędu Miasta Łodzi w ramach Stypendium Artystycznego Janusza Adama Biedrzyckiego oraz w ramach programu *UwagaCzłowiek NapięciaMiasta* dofinansowanego

ze środków Narodowego Centrum Kultury w ramach Programu Narodowego Centrum Kultury-Kultura-Interwencje.

tekst: ŁÓPTAK nr 1 / 2013 (Paulina Iłska)

opracowanie merytoryczne: Marcin Wartalski

Table Around Cage

występują: Paweł Czepułkowski, Igor Gawlikowski, Michał Litwiniec, maot (Marek Otwinowski)

realizacja live: Jacek Tuńczyk Fedorowicz

W najnowszym projekcie autorzy postanowili odrzucić narracyjność płynącą z teatralnych aspektów pierwotnego widowiska, na rzecz wyeksponowania walorów stołu jako instrumentu muzycznego.

Muzycy skoncentrowali się przede wszystkim na precyzyjnym opracowaniu „nowych zasad gry” oraz mniej lub bardziej szczegółowych wskazówek i ram dla improwizacji. Przewodnią inspiracją dla zespołu były prace kompozytora i teoretyka muzyki Johna Milтона Cage'a jr. (1912-1992), stąd, w miarę „projektowania” poszczególnych wydarzeń, program ewoluował w stronę artystycznego dialogu grupy Karbido z metodami kompozytorskimi Amerykanina.

W typowych dla Cage'a preparacjach instrumentów, w pracach operujących upływem czasu lub determinowanych przypadkowością, w procesach aleatorycznych kontestujących kompozycję tradycyjną - autorzy *Table Around Cage* znaleźli twórczą sugestię i zachętę. Każda z dziesięciu części koncertu jest autonomicznym utworem, procesem bądź dziełem o strukturze otwartej, każda też penetruje inne rejony dźwiękowego wszechświata, Koncert *Table Around Cage* Karbido jest wyrazem artystycznego hołdu, i jednocześnie autorefleksyjnym procesem przełamywania muzycznych przyzwyczajęń, przewartościowaniem dotychczasowych doświadczeń. Nowa odsłona *Stolika* - podobnie jak pierwsza - też jest ekscytującą podróżą w nieznaną, tym razem zarówno dla widzów jak i wykonawców. Lub raczej - dla słuchaczy i autorów. Lub raczej - dla osób ciekawych. Przede wszystkim dla nich. Projekt *Table Around Cage* został przygotowany na zaproszenie bydgoskiego klubu „Mózg”.

Plan lekcji

reżyseria: A3 Teatr

koncepcja: Dariusz Skibiński

scenografia: Agnieszka Gierach

muzyka: Jacek Hałas

producent: Agata Rychcik - Skibiński

obsada: Dariusz Skibiński, Jan Kochanowski, Wiktor Malinowski

Szkoła. Życie? Śmiech i jasność niepobrudzonego niczym umysłu - nie mija? Wracają oczekiwania. Radości. Strachy. Warstwowe fobie. Zbiorowe śmiechy. Wszczepione lęki nauczycieli, traumy kolegów, rozterki pierwszych miłości. Plan lekcji pulsuje. Lekcja biologii, gimnastyki,... Dzwonek nic nie kończy. Nie dzwoni. Wibruje... śmiechem wariata. Życie. Jaśniejsza strona osobowości. Nie efektownie smutne, emocjonalnie poruszające. Śmieszne dążenie do szczęścia... tłucze się po

wybojach smutku i absurdu.

Spektakl nie jest o sennym marzeniu. To drgający majak z brzegu radosnego koszmaru, absurdu codzienności, lawiny przeszłych obrazów ukrytych w uniesieniu, strachu, błędzeniu. To snucie wątku, który każdemu zakończyć może się inaczej, choć każdego obrazy są takie same. To rutyna i śmieszność, kopniaki-dupniaki,... Zawiała zabawa w przywoływanie szczenięcej, szkolnej beztroski.

To opowieść złożona z ruchomych wizji, mówiona bez słów, prostym gestem, rytmem emocji. Historia pierwszych odpowiedzi i ostatnich pytań. Strachu i życiowych uniesień. Historia tego, co nas tworzy w formę obecną.

„(...) przejmująca próba odnalezienia zapomnianych emocji. Podróż trójki aktorów w głąb własnych wspomnień, gdzie fakty są bez znaczenia, zmyślenie miesza się z rzeczywistością, a emocje zastępują bicie serca. Kanapka jedzona na przerwie staje się traumatycznym przeżyciem w granicy własnej wyobraźni. To sentymentalna podróż bez banału, liryczna, wciągająca....”

Brygida Dagome, „Art. pauza”

opracowanie i redakcja tekstu: Marcin Wartalski